Můj Macík - Wenki

```
  C                 Emi
V šedesátýmčtvrtým roce,
     F            G
když blížily se Vánoce,
   C             Emi
se narodila Marcelka,
 F                G
holka celkem nevelká.


Potom rychle vyrůstala,
doma dlouho nezůstala,
v Dolanech si našla krále,
a tak život běžel dále.


Povila si synka Ráďu,
pak Šárku, tuze krásnou žábu,
jen na králi se našly vady,
všichni trpí za ty zrady.


Pak se chlapi střídali,
hýčkali a líbali,
však jak přišli, zmizli pryč,
jak když mrská bič.


Však pár kamarádů zůstalo,
zlost a lhaní přečkalo,
za to je moc milovala,
a za důvěru děkovala.


A teď ještě jeden chlap,
co před pár roky po ní chňap,
není sice žádnej šlágr,
a neřídí bagr.


Má ji ale hodně rád,
i tuhle píseň pro ní zvlád,
a do smrti s ní už chce být,
a žít !


Co bude dál, nikdo neví,
co se komu v žití zjeví,
" jen prosím, buďte dál mí kamarádi,
a buďte jimi rádi ! "
```